

“Ziua cea mai irosită este aceea în care n-am râs”
(Chamfort)

REVISTĂ TRIMESTRIALĂ DE SATIRĂ ȘI UMOR

**EDITATĂ DE CENAACLUL
UMORIȘTILOR SIBIENI
“NICOLAUS OLAHUS”**

sub egida Centrului Județean pentru
Conservarea și Promovarea Culturii
Tradiționale “Cindrelul-Junii” Sibiu
și cu sprijinul Cercului Militar Sibiu

ACUUS

NR. 2 (86) / 2026

SE DISTRIBUIE GRATUIT

EPIGRAME

PROZĂ SCURTĂ

DESENE UMORISTICE

AFORISME

VERSURI SATIRICO-UMORISTICE

Camera Deputaților

Cameră de tot obscură,
Unde doarme, cu folos,
Un ales cu deștu-n gură,
Lângă cel cu deștu-n dos.

Remarcă

Se duce buhu-n lumea mare
Că, de la Tisa pân' la Prut, e
Hoția fără de hotare
O veritabilă virtute.

Injurie

C-ai jinduit să-ți ai muierea,
Te blestem azi, bătrâne-Adam,
Că prea mă costă mult plăcerea
O coastă proprie să am!

Efect advers

Într-un precoce mort, bețiv,
Avem dovada grăitoare
Că afumatul excesiv
E-un antidot la conservare.

Unui poet

Citindu-ți opera prolixă
Ce-și are-n cantitate normă,
Din scrierile-n formă fixă,
Deduc că ești ieșit din formă.

Gheorghe Șchiop

AMINTIRE, UITARE

E de ajuns fărâma unui gând
precum o-ndepărtare de la ușă
și simți o clipă molcomă vibrând,
deși-i doar rest de arderi și cenușă.

Rămâne amintirea să te poarte,
prin ani trecând, prin zile și secunde,
rememorând, și dincolo de moarte,
popasuri vechi, știute de niciunde.

Continuu foc, se pare că etern,
pe care lumea-l știe și nu-l știe,
cu vieți și vieți ce îndelung se cern,
cu-nsingurata lor vremelnicie.

FERICIT, ÎN FELUL SĂU

Vestitor de zi cu zi.
Vestitor prin ani și ani.
În culise și pe scenă,
lume, lume, soră lume.

Matinal și-n miez de noapte,
vremii, vremurilor crainic.
De rostiri care contează,
prelungite în eter.

Sub regia de ansamblu,
când și când nefericit.
Om-orcheștră. Joker-OM.
(Fericit, în felul său).

Corneliu Șerban

DE TOATE...

XXX

Bărbatul e copilul nimănui
Atâta timp cât n-are o nevastă
Și, când o are, pe cuvântul lui,
Susține că tot dânsa-i stă în coastă.

XXX

Domn' șef stă jos, eu, în picioare
Când merg să-i spun ce am de spus,
Pe mine asta nu mă doare
C-așa-l privesc și eu de sus.

XXX

Un chirurg, de când se știe,
Operează grijuliu:
Taie cu anestezie,
Jupuitul e pe viu.

XXX

Proverbele mai mint din omenie -
Exemple ne oferă chiar confrății
Că, de-ar fi vorba lungă sărăcie,
De foame ar muri toți avocații.

Elis Râpeanu, București

...PENTRU TOȚI

Motivație bahică

Săracii au și ei dreptate,
Degeaba lumea îi înțeapă:
Beau vin, rachiu, pe săturate,
Căci n-au nici după ce bea apă!

Unui fotbalist mediocru

Măr al discordiei e scorul
Ce poate declanșa scandalul,
Dar ce nu faci tu cu piciorul
Va drege-arbitrul cu țignalul!

Banii

Indiferent de crez ori opțiuni,
Vorbind de bani, e ca la balamuc:
De luni și până vineri tot aduni
Și-apoi pe apa sâmbetei se duc!

Mincinosul

E un palavragiu cât zece
Și greu mi-ar fi ca să-l dezbar,
De teamă să nu se înece
C-un sâmbure de adevăr!

Vasile Larco, Iași

DIVERSE

Ziua Națională a României

Straniu pentru noi,
Sau fatalitate:
Data, din păcate...
Unu, unu, doi?!

Vârsta optimă pentru mariaj (75-80)

Fără să „asude”,
Asta îi unește:
El nu mai aude,
Ea abia vorbește.

Bătrânețea

Ea vine sigur, din păcate -
Iar faptu-i bine cunoscut -
Când, în sfârșit le știi pe toate
Și-ncepi să uiți tot ce-ai știut!

Stagnare

Vrând a semna, cândva, bunicul
Punea, din deget, doar buricul;
Iar azi, nu este vreo scofală
Amprenta, zisă... digitală!

Mihai Haivas, Iași

DIVERSE

Consumul de alcool dăunează grav sănătății

Cea mai gravă consecință
În consumul de-alcool
Este greua suferință
Când privesc butoiul go!

Tablou de vară

Stăteam la masă cu amicii,
Strigând să sară ospătarul
Cu berea rece și cu micii,
Dar n-a sărit decât... muștarul

Emil Ianuș, Horodnic de Sus, Suceava

Femeia - piatră de temelie în orice căsnicie

Soția este un agat,
O piatră scumpă pentru soți,
Dar, când ajunge la ficat,
E treaba ta dacă n-o scoți!

Lăcomie

La pomul vieții cel ales
De multe ori culegătorul
Se duce noaptea la cules
Cu fierăstrăul și toporul!

HÂRJONELI ÎN FAMILIE**MĂ SIMT PRECUM UN MELC
CE STĂ PE-O LAMĂ**

Mă simt precum un melc ce stă pe-o lamă,
Deja sub burtă m-a crestat tăișul,
Mi se învârte capul, ca dervișul,
Ignor voit senzația de teamă.

Simt gustul acru-n gură, ca măcrișul,
Sunt conștient că va urma o dramă;
Mă simt precum un melc ce stă pe-o lamă,
Mi se învârte capul, ca dervișul.

E clar că m-am făcut de panaramă,
M-a prins la soața sa vecinul Mișu
Și-n timp ce tacticos și-ascute șișul
Și vrea pe ouă să îmi pună vamă,

Mă simt precum un melc ce stă pe-o lamă!

Valentin David**MENIU
COMPLET**

De ești ca melcul care se târăște
Pe burtă toată viața lui precară
Și, sadic, se tot plânge de-a lui tară,
Ai grijă la oricine te urăște.

Să nu ai soarta tristă și amară,
Cu-nțelepciune mare hotărăște,
De ești ca melcul care se târăște
Pe burtă, toată viața lui precară.

Dar ai noroc de Mișu, floare rară,
Măcrișul verde ciorba ți-o acrește
Și-ți bate și-o omletă, voinicește,
Când vii la ei, cu ouăle-ți de țară...

De mergi ca melcul care se târăște!

Silvia Horga

ARCA LUI NOE

Pe apa-ntinsă-a nimănu,
Stăpân pe Arca sa masivă,
Bătrânul Noe, lângă-ai lui,
Plutea ca prostul în derivă.

Nu era as printre năieri,
Dar beznă dacă-i sau lumină,
Să navighezi spre nicăieri
Ți-ajunge-o minte de găină.

Târziu, sătul de nemișcare,
De somn, păpică și de pat,

Tânjea, sub labă de picioare,
Să calce niscaiva uscat.

Atunci, trăznit în țeastă, poate,
A fost de-un plan picat din Cer,
C-a-nsărcinat pământ să cate
O păsărică mesager,

Iar când s-a-ntors cel porumbel
Purta în cioc o rămurea
Ce-avea-,n attache,un bilețel
Cu scrisul ovreiesc: Zemlia!

Gheorghe Șchiop

Colaborări din alte cenacluri nr.2(86)/2026ACUS

DE TOATE...

Proportii

Din zestrea mea de sănătate,
Tutunul, munca și beția
Au ros aproape jumătate...
Din cât a ronțait soția!

Măsuri de austeritate

Guvernul vrea să schimbe foaia,
Ne taie pensiile, deci,
Adio plajă la Mamaia...
În vară voi pleca la greci!

„Trenulețul”?

Ordonanță ce impune
Cât și cum să cheltuim,
Ca să prindem vremuri bune...
Cei ce supraviețuim!

Ce ne lipsește

Am avea, în România,
Apă, hrană pentru toți;
Ne lipsește energia...
Să le apărăm de hoți!

Doru-Mihai Lungescu, Târgu-Jiu

...PENTRU TOȚI

Lăudărosul

El spune vrute și nevrute
Despre iubirile trecute,
Că, dacă stă și se socoate,
Atât mai poate...

Imperfecțiuni la un careu de rebus

O altă-ntrebare
Din cap nu îmi iese:
De ce sunt prea dese
Cuvintele rare?

Similitudine

Cuiele, gândind profund,
De un timp, ne-au imitat:
Unele-s cu cap rotund,
Altele cu cap pătrat...

Tot răul spre bine

Chiar și-o înfrângere-i posibil
Să-ți umple cu nectar paharul,
Atunci, doar, când de ea-i pasibil
Adversarul...

Gheorghe Enăchescu, Botoșani

FILMOTECĂ EPIGRAMATICĂ

Descurcăreț

Chiar de e un om anost,
A învins barajul
Și-a urcat mereu în post,
Folosind... „Șantajul”.

Trafic cu țigări

Unui cărauș
Cunoscut ca poamă,
I-au luat, la vamă,
„Ultimul cartuș”.

Gheorghe I. Gheorghe, București

Așa iubire!

Guvernanții ne iubesc
Și, ca oameni cumsecade,
Iarna, ei ne pregătesc
„Dragoste la zero grade”.

„Democrație”

Curg știri, în șuvoi,
În ritmuri de danțuri,
C-avem, azi, la noi,
„Dreptate în lanțuri”.

NU I-AM UITAT!**Sfatul medicului**

Remușcarea îl apasă
Și de azi o să-l asculte:
Un pahar de vin la masă,
Dar la birt, că-s mese multe...

Superstițiosul

Cu Dacia în plin elan,
Pe drumul de asfalt, ce-i drept,
Și-a pus o cruce taisman...
Dar l-au adus cu ea pe piept.

Întreprinderii de transport orășenesc

Lingviștii-ți mulțumesc fierbinte:
De când cu autotaxarea,
Au dispărut și taxatoarea
Și „avansați mai înainte!”

Concluzie

Văzând vitrinele-nțesate
Cu noua carte de bucate,
Exclam, c-o logică firească:
Ce multe nu știu să gătească!

**Participanților la o ședință
de instructaj turistic**

Ședința nu s-a terminat
Dar, dovedind orientare,
Turiștii toți s-au ridicat
Și au pornit-o la plimbare.

**Naum Smarandache
(1926 – 2007)**

Parveniții

Unii-au strâns – din obicei –
Bunuri, câte toate...
Două mâini au, doar, și ei,
Dar mai multe coate.

Gânduri

Meșter de ar fi-n pictură,
I-ar picta iubitei soațe
Părul ei roșcat pe moațe
Și un plasture pe gură!

Soțul norocos

Soața, bandajându-i nasul,
După ce l-a spart cu vasul,
Zice soțului: „Ei bine,
Ce te-ai face fără mine?”

Biblică

Pe-Adam, burlac, când respira,
Un junghi în coastă-l supăra;
Când Domnul îl văzu-ntristat,
Îl operă... de celibat.

La priveghiul soțului

Toți întrebă, vor să știe
Cauza, de ce-a murit
Și răspunde-a lui soție:
„Nici nu știu de ce-a trăit”.

**Teodor Portărescu
(1919 – 2014)**

ZÂMBIND CU PĂRINȚII

Ilie Tudor relatează un episod petrecut cu Nichifor Crainic, la Aiud.

Într-una din zile, cei doi – Ilie Tudor și Nichifor Crainic – se îndreptau spre locul de unde primeau de mâncare, improvizat acum undeva în curtea închisorii. Nichifor Crainic era recunoscut, de altfel, pentru veleitățile de gurmand pe care le poseda încă de pe vremea când avea 120 de kg., când ajunsese la închisoare...

Un caraliu, care-l cunoștea și care nu prea pierdea ocazia să îi facă zile fripte, văzându-l cum vine după mâncare, îi zice:

– O, tovarășu' Crainic! Dacă scrii pe o hârtie că nu crezi în Dumnezeu, îți umplu gamela!

Fără niciun moment de ezitare, Crainic îi spune:

– Dă-mi hârtie și creion!

– Nu te umili, pentru un blid de linte!, îi șoptește stupefiat Ilie Tudor.

– Mi-e foame, Tudore!, vine replica dezarmantă din partea lui Nichifor Crainic.

Luând hârtia și creionul, spiritualul nostru gânditor așterne pe hârtie: „Nu, cred în Dumnezeu!”...

Un tânăr din Argeș, foarte râvnitor în cele ale lui Dumnezeu, se hotărăște să ajungă și el la Sfântul Munte Athos. Pe drum, însoțitorul de grup le tot vorbește de un anume părinte cipriot, de la o anume mănăstire athonită care, prin puterea lui Dumnezeu, desigur, reușește să te izbăvească de orice durere, doar prin mângâierea locului respectiv cu degetele și rugăciunea înălțată cu cugetul către Dumnezeu. Auzind acestea, tânărul nostru, care de câteva luni suferea de o cumplită durere la gât, de cum ajunge la respectiva mănăstire, se duce la părintele și își mărturisește durerea, cu rugămintea de a încerca cumva să-l scape de ea.

Părintele începe să îl mângâie în zona gâtului, rugându-se, insistând cu degetele asupra zonei dureroase, după care îl întreabă:

– Te mai doare, fiule?

– Da, Părinte, mă mai doare...

Urmează alte câteva mișcări insistente ale mâinii Părintelui pe gâtul fratelui nostru aflat în suferință, apoi iar inevitabila întrebare:

– Te mai doare, fiule?

– Mă mai doare, Părinte...

Alte câteva minute de *terapie* aplicată de Părinte, după care aceeași întrebare:

– Și acum te mai doare, fiule?

– Mă mai doare, Părinte!

La care Părintele, foarte duhovnicesc și mângâietor, îi răspunde:

– Poate o să-ți treacă cumva...

Romeo Petrașciuc

NOROC CU UN OM DE TREABĂ

Pe mine nu mă enervează, ca pe alții, vorbăreții fără rost, flecarii din locurile publice, oamenii „care-și pun viața pe tarabă” și te incită să o faci și tu, care dau sfaturi fără să le ceară nimeni, care își spun părerea despre orice și vor să li se dea dreptate de către toți ceilalți.

Pornesc de la ideea că, oricum, nu pot să îi alung de acolo și că nici eu nu o să renunț, doar din cauza lor, la problema pe care o am de rezolvat; atunci, găsesc motive de amuzament.

Spre exemplu, fac pariu cu mine însumi cine va fi prima persoană care va începe să turuie pentru toți și o nimeresc aproape de fiecare dată.

Ghicesc, tot de la început, de cele mai multe ori, care va fi adresantul cu care va iniția o discuție în doi, dacă spusele ei nu vor avea reacții publice.

Să spunem că suntem în fața cabinetului de interne de la o policlinică.

Cum procedez? Este foarte simplu!

Întâi elimin tinerii, apoi elimin persoanele care au privirea în pământ, pe cele care sunt evident suferinde, iar dintre ceilalți aleg o femeie care întoarce capul după toți doctorii și pacienții care trec pe hol, care, din când în când, se uită atent la toți ceilalți de lângă ea, care are o privire ageră, scrutătoare, care se foiește fără rost, care nu are astâmpăr.

Și, foarte importantă este vârsta!

Trebuie să fie cam între 65 și 70 de ani. Adică, suficient de matură, ca să aibă autoritatea „experienței de viață”, să poată emite judecăți de valoare „profunde” și să dea sfaturi, dar nici prea bătrână, să pară „sclerizată”.

Cu siguranță, ea va fi cea care „sparge gheața”. Cam așa:

„Ce ți-e și cu doctorii aștia! Întârzie întotdeauna! Dar, ce să-i faci, suntem la mâna lor, iar cu timpul, dacă îmbătrânim, avem nevoie tot mai mult de ei, nu?”

Sau:

„Uf, ce căldură! Dacă o să mai țină mult seceta asta, la iarnă nu o să avem ce mânca! Nu mai sunt vremurile normale! Nu vedeți că, ba este secetă, ba sunt inundații? Ne pedepsește Bunul Dumnezeu pentru destrăbălarea care este în lume!”

Dacă nimeni nu zice nimic, după câteva secunde încearcă o conversație direct cu cineva din grup.

Este simplu să aflăm cine este.

De regulă, trebuie să aibă cam aceleași calități ca persoana deschizătoare a dialogului, eventual la un nivel puțin mai redus. Pentru că flecarul are intuiție, el știe cu cine are șanse la discuții din genul „vorbim doar ca să ne aflăm în treabă”. Trebuie să-i semene din cât mai multe puncte de vedere.

Și atunci, dialogul va arăta, probabil, astfel:

- Și dumneavoastră tot cu fierea?

- Nu, eu sunt cu stomacul. Fierea mi-am scos-o acum patru ani, era a treia operație, că, până atunci, mai făcusem două la burtă. Acum am cinci, deoarece în urmă cu doi ani m-am operat la ochiul drept și anul trecut la stângul.

- Și bărbatul meu a avut operație de fiere, dar el nu a făcut-o cu metoda clasică, l-au operat laparoscopic. La ochi s-a operat cumnată-mea, s-a dus la un doctor care zicea că el folosește laserul, însă nu i-a reușit operația, este foarte nemulțumită. Vezi, la bărbatu-meu s-a potrivit metoda modernă, dar la cumnată-mea nu! Zău, nu mai știi cum este mai bine!

Și tot așa, până când vine doctorul și una dintre cele două persoane intră în cabinet.

Sunt situații în care, cu flecarii mă distrez chinându-i, mai ales dacă sunt singur cu ei. Ori fac cumva să îi stopez din vorbit (ceea ce este mai greu) ori nu le satisfac nicio curiozitate.

Și procedez astfel chiar de mai multă vreme!

Iată un exemplu, mai de demult:

Soția mea avea concediu și era la părinții ei, împreună cu băiețelul nostru, iar eu îmi planificasem să le fac o vizită, de o zi doar, că aveam probleme mari la serviciu. De concediu pentru mine nici nu putea fi vorba deocamdată!

(urmare din pag. 8)

Am plecat în grabă de la unitate (eram ofițer) și, ca să prind trenul, nici nu am mai avut timp să trec pe acasă ca să mă schimb „în civil” (atunci încă nu aveam mașină).

Cu un tren personal am călătorit de la Timișoara la Arad, iar de la Arad m-am urcat în altul, care mergea la Brad.

În acesta din urmă, după destul de puțin timp, am rămas în compartiment doar eu și o țărancă de vreo 70 de ani.

S-a uitat la mine cu atenție, mi-a „cântărit” gradele, apoi a intrat în vorbă:

- Mergeți la Ineu, domnule dragă?

- Nu...

Știa că la Ineu erau două unități militare importante, cu mulți ofițeri și, probabil, a crezut că am treabă acolo.

- Da unde mergeți cu trenul ăsta, că vă văd ofițer, dacă nu vă supărați?

- La neamuri...

Ies pe hol și îmi aprind o țigară. Trenul oprește într-o stație, iar eu intru înapoi în compartiment.

- Da ce neamuri aveți prin părțile noastre?

- De-ale nevastei...

Mă duc din nou pe hol, mă uit pe geam, dar trag cu ochiul și la femeia din compartiment. Deja dădea semne de agitație.

Și „interogatoriul” continuă, în timp ce trenul lasă în urmă mai multe halte și gări mici:

- Domnule ofițer, sunteți supărat pe mine că vă întreb?

- Nu...

- Cumva soția dumneavoastră este de pe aici?

- Da...

Părăsesc încă o dată compartimentul și mă îndrept către capătul vagonului, ca și când m-aș fi dus la toaletă. Stau mai mult timp pe acolo, mai fumez o țigară, mă uit pe geam, mai oprește trenul într-o stație... mă întorc lângă femeia care murea de curiozitate să afle cât mai multe despre mine...

- Da de unde ziceați că este soția dumneavoastră??

- Păi, dintr-un sat, de mai încolo puțin...

Și tot așa încă vreo patru-cinci schimburi de replici, încă vreo trei-patru stații și, după ce „am fiert-o” aproape două ore, dintr-odată, femeia, pe un ton ferm, mă ia la rost:

- Imediat, la prima oprire eu cobor, îmi spuneți, vă rog, până la ce stație mergeți?

- Care este prima oprire?

- Răpsig.

- Acolo cobor și eu.

- Chiar?!?

Exact atunci a oprit și trenul, am coborât din două mișcări și am luat-o rapid spre centrul satului.

Nu mă depărtez mult de haltă, că aud strigăte în urma mea:

„Domnu ofițer, domnu ofițer, stați puțin, vă rog tare mult!”

Inițial am crezut că mi-am uitat ceva în tren. Dar femeia mă ajunge din urmă și, disperată, gâfâind din greu, zice:

„Dar... nu mi-ați spus... cine este soția dumneavoastră...”

Atunci, considerând că m-am distrat destul, i-am spus, pe scurt, dar cu detalii pe care le-ar fi aflat oricum, ulterior, din sat: cum o cheamă pe soție, „de-a cui” este, câți copii avem, cu ce ne ocupăm la Timișoara ș.a.

Fosta mea colegă de compartiment s-a luminat dintr-odată:

„Da?! O știu pe doamna, de când era mică, îi cunosc și pe părinții ei!”

Să vă dea Dumnezeu sănătate! Că mare noroc am avut cu dumneavoastră! Am avut cu cine povesti tot drumul de la Arad până acasă! Tare de treabă sunteți, nu vă țineți cu nasul pe sus ca alții și știți să vorbiți cu oamenii mai simpli, ca noi, de la țară!”

SĂ VIE BĂTRÂNEȚEA

Oh, iarna ce curată-i biata stradă!
Zăpada-a-ntins chilimu-i alb acum,
Din tot ce-a fost noroi, gunoi, pe drum,
De azi nici urmă n-o să se mai vadă.

Mai iute, cât mai iute, vreau să cadă
Pe capu-mi bătrânețile duium,
Că de prea multe patimi mă consum
Și-n viața mea păcatele-s grămadă.

Veniți, frumoasele zăpezi senile!
Albiți ca un lițoliu părul meu!...
S-ascundă orice gânduri imbecile,

S-ascundă pofte ticăloase, vile!...
Iar sub zăpadă, bun e Dumnezeu,
Reînflori-vor dalbele zambile...

**Contele de Tekirghiol
(POZNAȘUL, 1915)**

DUPĂ ALEGERI

Au trecut alegerile,
Tărăboiul s-a sfârșit,
Zgomotul și strigătele
Corteșești au amuțit.

Acum pace este iară!
A, ce bine mă simt, zău
Căci și eu, de data asta,
Aleasei pe placul meu.

După multă chibzuială,
Am ales, dar nu român,
Nice ungur, nice jidov,
Ci-am ales, ca bun creștin,

Mi-am ales... o mândră fată,
Româncuță bujorel,
Cu mandat pe-ntreaga viață
Și cu jurământ fidel.

**Pistrui
(POSNAȘUL, 1907)**

CULMEA ZGÂRCENIEI

Să te uiți permanent peste ochelari, ca să nu se tocească sticla uitându-te prin ei.

(POSNAȘUL, 1897)

REFLEXII

- Un holtei în fața oglinzii: „Curios, cu cât are omul mai puțin păr pe cap, cu atât îi trebuie mai multă vreme ca să-l pieptene.”

- Oamenii înamorați sunt ca chibriturile: cum se aprind, cum își pierd capul.

- E mai ușor să te simți semizeu, decât să fii om întreg...

(POZNAȘUL, 1916)

SITUAȚIE DIFICILĂ

Ofițerul (către un camarad): Este o pacoste și însurătoarea asta. Una frumoasă fără bani nu-mi permite tatăl meu. Una urâtă cu bani nu-mi permite sentimentul meu. Una frumoasă și cu bani nu permite tatăl ei. Una urâtă fără bani – asta peste tot nu-i permis.

(POSNAȘUL, 1905)

**Materialele din această pagină au fost publicate în calendarul umoristic
„POSNAȘUL” „(POZNAȘUL)”, care s-a editat la Sibiu în perioada 1896 - 1917.**

Selecția textelor: Ștefan-Cornel Rodean

DE ZIUA FEMEII

Oportunități de Mărțișor

Cu flori, cuprinși subit de dor,
Toți moșii-n centru vin degrabă,
Căci doar acum, de Mărțișor,
Își pot alege altă babă.

Moș și babă

O veste-n târg a explodat,
Lansată de-un vestit codoș,
Că ALI-BABA s-a cuplat,
De-un timp, cu Toma ALI-MOȘ!

E vremea babelor

O spun, deși nu-mi place,
Vederea mi-e mai slabă:
De câțiva ani încoace,
Aleg aceeași babă!

Mărțișor masculin

În prag de Martie-n obor,
Deși pe cap am părul sur,
Mi-am pus pe piept un mărțișor...
Legat cu o femeie-șnur!

Pragmatism

Iubitei, îmbătat de-amor,
În Caraibe, pe nisip,
I-a dat un fir de mărțișor...
Dar ea l-a folosit ca slip!

Tipuri de legături

Un bărbat, când este dur,
Mărțișorul preferat
Nu îl dă legat cu șnur...
Ci mai bine cu șpagat!

Părinte 1 și 2

Precum grăiește legea nouă,
Indiferent de genitor,
În casă mama este două
Și nu contează sexul lor.

Soacra

Așijderi celei din zicală,
În terorismu-i idiot,
E-o bombă pestilențială:
Când explodează, spurcă tot.

Plec la mama!

I-a prins șantajului secretul
Și, când îi face tărăboi,
Și-amenință bărbatul, bietul,
Că pleacă la părinte doi.

Soață

E lăudabil faptul că s-a
Ferit de hără și scandal;
Înveninată nu-i ca mă-sa,
Dar ce superb potențial!

Văduva

De tristețe-i copleșită,
Numai jale-i și suspin,
Că de dragoste-i lipsită,
Și în suflet, și-n bazin.

Perversul Noe

Pe soacră o ia clandestin,
Știind că pe Domnu-l înșală,
În boxa de șerpi cu venin,
Mascată în cobră regală.

Valentin David

Gheorghe Șchiop

ROMEO ȘI JULIETA

...S-a mai trecut Romeo, dar e cool,
Se uită lung, nostalgic, la pendul,
Pe Julieta o așteaptă-n hol
Să facă iar cumpărături la Mall.
Ea încă are fața-mbujorată
Și zâmbet fin și umblet zvelt de față,
Dar nici ea nu e cea adevărată,
Nici el n-a fost Montague niciodată,
Nici eu nu-s Shakespeare, să vă fac a plânge
Ca-n veacul lui de lacrimă și sânge.

Eroii mei sunt muritori de rând,
Mălai și apă plată cumpărând,
Se uită la TV, că vor să vadă
Protestatari – și ies cu ei în stradă,
Se-ntreabă iarăși cine mai gazează
Și leul nostru cât mai valorează.
Au întrebări cât pentru-un an întreg,
Dar multe lucruri nu le înțeleg,
Că nu-s în trend cu limba-ntortocheată
Ce-o folosește presa câteodată.
Cum vă spuneam, se duc întinși la Mall
Să ia legume proaste, de un pol,
Ceva tablete pentru arterită
Și doi cârnați cu pensia mărită,
C-atât au pus rezervă de mâncare.
În rest, cu ochii în televizoare
Așteapt-acas' mărirea viitoare...

Maria Chirtoacă, Câmpulung, Argeș

PROPUNERE LEGISLATIVĂ EUROPEANĂ

Citez din presa on-line de zilele astea:

„Când vorbim de gap-ul de TVA, în mod special, asta încercăm să facem și noi, să ne prezentăm mai bine și mai corect către Comisia Europeană. Este de notorietate discuția apărută în spațiul public, de producția pe care România o înregistrează, fiind specificul acestei țări atunci când vorbim de autocosum. Și, ca să dau câteva exemple clare încă în acest moment, modul în care tratăm gemul pe care îl face-n casă bunica. Deci gemul făcut din grădina din spate e calculat la gapul de TVA în România, da. Este calculat astăzi la gapul de TVA. Asta ne-a evaluat comisia.”

Car'va'zică, UE este preocupată de gemul făcut la ceaun în curtea din spatele casei iar conducătorii românești sunt sperați să-l taxeze, dar nu știu cum. Le spun eu acuma cum pot scăpa de gapul de TVA. Și ca să nu fiu acuzat de plagiat, folosesc experiența trăită de mine în apartamentul propriu.

Soția mea face zacuscă. Se știe, gemul e joacă de copii pe lângă zacuscă. Ardei gras, ardei capia, ceapă, vinete, suc de roșii, sare. Și toate astea se coc, se curăță. Nu mai dezvolt, că nu mi-am propus să vând și rețeta.

Toate astea se cumpără de la piață, se aduc acasă, se pun pe balcon, se aduc de pe balcon, se pun pe aragaz, se dau jos de pe aragaz, se duc pe balcon, se aduc borcanele, se spală borcanele, se caută capacele borcanelor... Nu mai continui, e o grămadă de muncă. Și cine face munca asta? Eu.

Aici intervine sugestia mea pentru autorități. Băgați, bă, „ajutor de făcător de zacuscă” în nomenclatorul de meserii, plătiți-mi toată munca asta, iar eu vă dau TVA de nu o să mai aveți voi atâta gap să umpleți cât TVA o să vă dau eu!

Marian Ioan, București

DEFINIȚII ETNO

Cobilița

Pentru româtime e,
Doamnelor și domnilor,
Greul ce apasă pe
Umerii oltenilor!

Roata olarului

Să o definesc, vezi bine,
Mult m-a ajutat iubita,
Ea o știe și susține
Că aduce cu-nvârțita...

Jugul

Jugul atașat la care -
Știe-oricine dintre noi -
E-o invenție-n mișcare
După capul unor... boi!

Piua

Încercând s-o definesc,
Simt ceva că-mi scapă,
Nu știi, drobul îl zdrobesc
Sau în ea... bat apă?

Gheorghe Gurău, Galați

DIVERSE

Excepții pe care le fac completele de judecată

Există și excepții, prin urmare,
Iar după ce completu-a judecat,
Mai intră după gratii, la răcoare,
Din când în când... și insul vinovat.

O altfel de analiză a trădării

Privind trădarea într-un chip poznaș
Și trădătorii țării din prezent,
Constați un lucru foarte evident,
Că Brutus... fost-a doar un copilaș.

Propuneri privind „Școala Altfel”

Elevii, bucuroși că nu au teme,
Pornesc spre școală doar cu voie bună,
Sunt creativi și nu mai au dileme,
Vor „Săptămâna Altfel” încă-o lună.

Țăranul român...

È-un vechi martir, dar și titanul
Ce-i face gliei legământ
Și-i foarte fericit țăranul,
Dar... la doi metri sub pământ.

Mirela Grigore, Râmnicu Sărat

REBUS ȘI EPIGRAMA

Pornind din căsuța marcată,
pe o cale ușor de aflat, veți
citi epigrama „Simț de
orientare”, a lui Viorel Martin.

**Nelu Vasile,
Turburea, Gorj**

R	U	C	E	S	N	U	C	R
I	N	U	E	D	Ă	T	T	O
S	A	U	Ă	P	U	A	A	T
T,	M	N	G	U	D	T	T	Ă
V	B	A	Ă	C	L	R	I	T
Ă	A	R	N	D	U	U	R	L
Z	S	T	I	S	T,	C	Ă	U
Ă	A	D	O	R,	S-	A	M	C
N	D	U-	L	M	A	I	"A	S

PESCARI ȘI VÂNĂTORI**Beleaua pescarului**

Pe mal mai trage câte-o dușcă,
Dar efemeră-i bucuria:
Când peștele din iaz nu mușcă,
Acasă mușcă rău soția!

Pescuit romantic

Pe malul lacului minune
Pescaru-adeșea poposește,
El are multe locuri bune,
Dar nu le știe niciun pește!

Pescarul chefliu

Pe malul lacului în spume,
O votcă, două-a tras, firește,
Și a ajuns pe ceea lume
Pescarul... cât ai zice pește.

Vânători hâtri, neveste mulțumite

Din pădure vin cu plinul,
Cu fazani se ospătează;
La o fermă-i crește finul,
Iar nănașul îi... vânează.

Ion Diviza, Chișinău**RONDELUL
ELECTRICIANULUI**

Eu știu să fac corect împământarea,
Ce-i aia nul, curentul trifazat,
Cum electronii își produc mișcarea,
Când totu-i după schemă conectat.

Calificat, eu execut lucrarea
Așa cum la seral am învățat
Și știu să fac corect împământarea,
Ce-i aia nul, curentul trifazat...

La soacră-mea se-arsese izolarea,
Greșit eu niște fire i-am legat,
S-a întâmplat și-a-ntârziat Salvarea
Și mâine-n dealul viei, pe-nserat,

Îi face popa Stan împământarea.

Florin Rotaru, Buzău

POLITICĂ ȘI POLITICHIE**Ursul la oraș**

Vine din devotament,
Vrând să-și dea și el concursul,
Că-i nevoie-n Parlament
Să mai plimbe unii... ursul.

Patriotism

Regimul nou ne spune, bunăoară,
Că-i sfântă datoria către țară;
Guvernu-acest dicton îl întărește
Și, iată, face... mii de datorii!

George Eftimie, Buzău**Spovedania guvernanzilor**

Sunt mii de preoți și biserici,
Păcatul e iertat ușor
Și, chiar de-avem atâția clerici,
Ne spovedim... la procuror!

Progres

Din comunism, cu găuri la curea,
Ne-a cocoșat o moștenire grea;
Urmare alți conducători de țară...
Acuma moștenirea-i mai ușoară!

ÎNVĂȚAȚI, ÎNVĂȚAȚI ȘI IAR ÎNVĂȚAȚI!

Lenin, marele filosof comunist, în urmă cu mult timp și într-un moment de înaltă și profundă gândire, a cugetat: ÎNVĂȚAȚI, ÎNVĂȚAȚI ȘI IAR ÎNVĂȚAȚI! După aproape un secol de la moartea lui, corifeii ai educației bazate pe parapsihologie, din spațiul în care acesta a experimentat prima societate bazată pe material și mai puțin pe ideal, inspirați de acest slogan, au emis o nouă metodă educațională, mult mai eficientă decât tot ce au creat la un loc Comenius, Erasmus din Rotterdam, Machiavelli și românul nostru Neagoe Basarab, adică învățarea în somn.

Noua paradigmă ajunge în circumstanțe misterioase în România și își găsește discipoli la o universitate de prestigiu.

Povestea se petrece într-o sală mare, plină de lumini, cu tribună și ecran de proiecție, unde un profesor cu grad didactic universitar încearcă să convingă un public elevat că învățarea se poate face și în somn. Da, în somn, în somnul cel de zi și evident că nu în somnul cel de veci. Sala, în mare parte adormită, percepe noua metodă, care își propune să revoluționeze evoluția speciei umane, ca pe o glumă bună la final de zi de primăvară.

Profesorul, trecut de mult de a doua tinerețe, în vervă, treaz și chiar fresh, explică cu lux de amănunte cum retenția cunoștințelor academice este de câteva ori mai bună în cazul învățării în somn decât în cel al memorării clasice. Ușor, ușor, interesul sălii crește și aproape toți dorm, cu scopul evident de a exersa noua metodă a domnului profesor zis și nea Teo. Doar unul, mai rebel și mai în afară de rând, încearcă să înțeleagă de ce nu a aflat de această metodă când a fost student. Dar așa e viața, uneori ai parte de lucruri bune doar la vârsta maturității și la cea a senectuții.

Punctul culminant al prelegerii e atins când auditoriul trece la somnul profund, somnul REM (Rapid Eye Movement), acompaniat de muzicanții suflători la clarinet (mari specialiști în sforăieli) ce făceau candelabrele să se clatine de parcă erupseseră vulcanul Etna și Krakatoua în sincron.

După efortul academic prelungit, Nea Teo, profesorul parapsiholog și discipol al urmașilor lui Lenin, încheie cu tradiționala întrebare: Aveți întrebări?

Sala, buimăcită, trezită de întreruperea discursului original despre învățarea prin somn, reacționează doar la nivel mental fără să pună întrebări, deci concluzia validează că totul a fost înțeles.

Și totuși, integrarea în absolut nu l-a prins și pe cel căruia îi părea rău că nu a aflat de această metodă pe vremea când era student.

Profesor și el, mare când se ridică în picioare, întreabă, nu înainte de a face un discurs elogios (aproape un laudatio), la adresa conceptului și a promotorului lui:

- Eu sunt profesor de educație fizică. Credeți că aș putea aplica și eu, la orele mele, metoda învățării prin somn?

- Bineînțeles! Spre exemplu, dacă aveți în program teme de șah. Sau, și mai bine, la atletism, atunci când exersați recuperarea după efort, învățarea în somn merge perfect după fugă... în condițiile în care elevii fug masiv de la celelalte ore!

Laurențiu Grigore

ÎNTÂMPLARE

M-am întâlnit pe stradă-ntâmplător
C-un fost elev ce mi-a creat probleme:
Era isteț, dar cam delăsător
Și tot chiulea, uzând de multe scheme.

În plus, adesea l-am sancționat
Că-n bar stătea și nu venea la ore
Și școala el cu greu a terminat.
Pe stradă-acum putea să mă ignore,

Dar s-a oprit, zâmbind m-a salutat.
Privindu-l, am văzut c-o duce bine.
Mi-a spus că-i mulțumit, că-i încântat,
Că are-o slujbă bună, ce-i convine

Și practică-a făcut și în liceu,
Chiar cu-argumente poate să susțină,
Că munca-aceasta e un panaceu
Și la serviciu stă și zi-lumină.

Vă spun că mult m-am bucurat văzând
Că drumu-n viață el și l-a găsit,
Dar rușinată m-am simțit, aflând
Că el muncea și eu l-am pedepsit...

Ce faci, de fapt? am întrebat, firesc
Și mi-a răspuns tranșant: de mai mulți ani,
Vreo zece, pe puțin, de socotesc,
Sunt oenolog la cramă, la Tohani.

Cătălina Orșivschi, Vama, Suceava

LA CONCURENȚĂ...

La noi, inteligența naturală
S-a integrat și evidențiat,
Ne-a vindecat, treptat, de câte-o boală,
Dar cu prostia ne-am încoronat!

Serviciile de inteligență
Au constatat prostia-n afirmare,
La politicieni, drag apetență,
Un fel de permanentă înălțare!

Dar, ce să vezi, sosi „epidemia”:
Inteligența artificială
La politicieni, cu frenezia
De-a depăși nivelul lui Păcală!

Și astfel, sunt aleși cu voioșia
De-a cuceri coroana epocală,
Având în frunte ditamai prostia,
În mod firesc aceeași, naturală...

La vârf, prostia a ajuns un hap
Care ar stimula inteligența?!
S-a dovedit că nu e handicap,
Ci, dimpotrivă, stimulent, esența...

„Serviciile de inteligență”
Au reușit – zic ei – mare scofală,
Să dovedească noua apetență
Pentru prostia artificială,
Că nu-i normal numai inteligența
Să se afirme artificială,
Că și prostia-și are competența,
Păstrându-și, totuși, starea naturală!

Liviu Zanfirescu, București

DOLCE VITA

- Da. Bun. Să ne așezăm, să recapitulăm, să vedem dacă nu am sărit sau uitat ceva.
- Tu spune, eu verific în listă.
- Începem cu cele mai importante, să nu zic mai grele: gaze, curent, chirie, salubritate,

întreținere la bloc, consum apă, cablu T.V, biserică, taxă veterani, cimitir, că tot se apropie, gata!

- Am sărit ceva?
- Nu. Nu cred. Acestea ar fi. Multe, multe, chiar prea multe!
- Să le achităm acum și să vedem dacă mai rămâne ceva la punguliță.
- Bine că se pot plăti acum „modern”, on-line și nu mai suntem nevoiți să alergăm zile întregi pe la

toate instituțiile. Clic, clic și gata... s-au dus banii! Îmi vine să urlu ca lupu: uuuuu,uuuu!

- Atunci, putem merge astăzi la piață, să facem cumpărături.
- Peste o oră în hala pieței:
- Întâi dăm o tură, ne hotărâm ce alegem și luăm pe urmă. Să nu ne păcălim luând din prima. Da?
- Uite! Au pus dulciurile chiar în față. Da, da. Parcă au știut cât de mult îmi plac. Ce varietate!

Ecler, savarină, profiterol, amandină, choux a la creme, tiramisu cu cremă de ciocolată, cu dulceață!

- Eu aleg o savarină în amintirea vremurilor bune.
- Eu un profiterol. Parcă-i și simt gustul.
- Nu, nu! Luăm numai un fel, zahărul e... știi tu...
- Bine, dragă. Un fel. Când revenim, atunci ne vom mulțumi doar cu una.
- La carne ce puțină lume este! Mai multe produse decât cumpărători. Prețurile, deh!
- Ce bogăție! Privește! Porc, vită, miel, oaie. Unde mai pui curcan, struț chiar!
- Cred că niște ficat de pasăre e mai convenabil. E mai ușor de digerat. Ori pipote.
- Vai! Uită-te la pește! Ce varietate! Nu-mi vine a crede. Despre unii nici nu am auzit. Acel de colo

cred că e rechin. Uite și caracatiță, stea de mare, calcan. Of, lume!

- Să ne limităm la... caras. E cel mai... De când prindeam la Cibin. În două ore îl și curățam iar seara îl prăjeam. Ce bun era! Știu exact și cum să-l gătesc.

- Daaa.... Să-l notez, să nu uităm.
- Trecem mai departe, la fructe.
- Iarăși zic: ce varietate! De toate: mere, pere, struguri, caise, cireșe. Ce minunăție de portocale, kiwi! Bananele arată ca luate acum din pom. Și mandarine, pomelo! Uf!
- Vom lua... două mere.
- Dar diferite, atunci. Sunt mai obișnuite pentru stomac. Par proaspete. Mă simt așa, așa ca altădată, când le culegeam din pom din grădină. Ce păcat că a trebuit să vindem casa și grădina...

- Le-au trebuit banii copiilor. Pentru doi vârstnici e suficient și o garsonieră.

- Am ajuns la legume. Ce de verdeață!

- Ce conopidă frumoasă! Ar „merge” așa de bine cu pesmet în unt, făcută pane!

- E cam grea la stomac. Privește, însă, ce frumusețe de salată! O ciorbiță de salată dreasă cu două ouă ar fi o minunăție! Dați-mi o salată, vă rog. Nu prea mare. Gata!

- Acum că am făcut piața, să mergem, să nu pierdem autobuzul.
- Țin eu punga cu salată. Tu ia-mă de braț. Așa, încet... încetșor. E Dolce Vita!

PAPUCII

Merg foarte des în deplasare, cu trenul, mare plictiseală,
Privesc pe geam și număr stâlpii, e fum și mare-nghesuală,
Dar când mă-ntorc și-ajung în gară, dau iute-un telefon acasă,
Că nu aș vrea să am surprize, cu o nevastă-așa frumoasă.
Ajung în casă, scot paltonul și fac cu limba semnul crucii,
Dau să ajung urgent la baie, dar culmea, nu-mi găsesc papucii.
În schimb, observ că-i o pereche străină, jos în coridor
Și chiar de simt că fac pe mine încep să-njur îngrozitor.
Îmi chem nevasta ce roșește când dă cu ochii de papuci,
Dar se lipește-apoi de mine și-mi spune: „Chiar și când te duci,
Eu mă gândesc mereu la tine și-am vrut să-ți fac și o surpriză,
Hai du-te repede la baie, nu-i cazul să începi o criză!”
Luai papucii în picioare, dar care mă strângeau, un chin,
Am fost la baie, a fost bine, apoi ne-am giugiulit puțin
Și a trecut cumva și noaptea, fără probleme și prostii,
Dar am plecat în deplasare la București, a doua zi.
Când m-am întors, ajuns în gară, prevăzător sunai din nou,
Luai un taxi pân' acasă, în hol, nici urmă de cadou,
Că șlapii noi lipseau acum, în schimb erau aliniați
Precum soldații în cazarmă, din nou, papucii mei uzați.
Am scos nervos un răcnet groaznic de s-auzi pân' la parter,
Veni nevasta-nfricoșată, dar ascunzând la spate-un fier.
Mi-a spus că a văzut că sufăr, că nu mă-mpac cu șlapii noi,
Așa c-a mers la vânzătoare și i-a dat grabnic înapoi.
Oricât aș fi de prost, văzut-am că măsluită-i calimera,
Așa că am mimat plecarea pe două zile la Pipera
Și m-am întors pe la amiază, dar fără să mai sun deloc
Și am intrat precum briganzii, minune,-n propriul meu bloc.
Deschis-am ușa precum hoții, nu m-am mai șters nici de noroi
Și am văzut în hol minune: papucii vechi, papucii noi
Iar pe dormeză,-n pielea goală, se giugiuleau doi porumbei,
Nevasta mea îmbujorată, cu chiriașul de la trei.
Am scos din nou un urlet mare și-am pus o mână pe un par,
El a rămas cu dungi pe spate, iar ea cu părul mult mai rar,
Au dispărut în pielea goală strigând pe scări precum haiducii,
Dar n-am rămas dator nevestei, c-apoi i-am dat și eu papucii!

Valentin David

AMINTIRI DIN COPILĂRIE

Ieri, pe la prânz, pe când mă linișteam pe o bancă în parc, ascultând trilurile păsărelelor și foșnetul ierbii proaspete, văd că răsar ca de nicăieri doi puștani, unul blond și unul brunet, cam pe la vreo 8 ani, așa, fiecare. C-au apărut atât de abrupt în viața mea, n-ar fi fost nimic, dar se și certau în gura mare.

– Ce-aveți, măi, de țipați așa unul la altul? am simțit eu nevoia să intervin. Fiți atenți, că sunt detectiv și pe copiii obraznici îi duc numaidecât la poliție!

– Da, nene, dar ăsta mă enervează, se plânge blondul. Îl apără pe bunicul lui care a fost un puturos!

– Ba n-a fost puturos, se rățoiește brunetul. Ce, dacă s-a lăsat purtat în brațe până la cinci ani, asta înseamnă că a fost puturos? Eu cred că a fost isteț, nu bleag ca bunicul lui care a mers de la un an.

Ascultam divergențele țâncilor și nu-mi venea a crede ce-mi auzeau urechile.

– Ei, așa ceva este inadmisibil! am răbufnit. Încetați imediat cu astfel de cuvinte care nu vă fac cinste. Ia, dați-vă mâna și împăcați-vă, că de nu, vă arestez pe loc, ați înțelese?

Pledoaria mea a avut efect, întrucât puștani au tresărit, au făcut ochii mari și și-au dat mâna, așa cum le-am impus eu.

– Așa, acum să-mi spuneți cu cine sunteți în parc.

– Cu bunicii noștri, dar au rămas în urmă, au spus ei într-un glas.

– Bun, mergeți înapoi la ei și nu vă mai depărtați, pentru că în ziua de azi sunt foarte multe pericole.

Deoarece am fost ascultat, m-am relaxat. M-am ridicat mulțumit de mine de pe bancă și am plecat agale în sens opus.

Seara, la una dintre televiziunile locale, am urmărit emisiunea de știri. La un moment dat am rămas blocat când o reporteră a prezentat următoarea știre:

„Astăzi, după prânz, la Spitalul Județean Constanța au ajuns de urgență doi bătrâni în vârstă de 74, respectiv 76 de ani, care arătau ca doi boxeri după o luptă îndelungată în ring. Se pare că altercația ar fi pornit de la unele amintiri din copilăria lor.”

Mare țî-e grădina, Doamne!

Florin Alexandru-Collombo, Constanța

AFORISMELE MELE

* Capodoperele ne ajută să ne vedem sufletul.

* Uită-te în semenii tăi ca într-o oglindă!

* Caută omul sau cartea care să-ți irige deșertul din suflet.

* În esență, orice cântec valoros sugerează nostalgia indusă de muzica sferelor, a armoniei originare.

* Cărăbușii de bălegar folosesc, pentru orientare, *Calea Lactee*. În timp ce 80% dintre pământeni se uită la cerul înstelat ca vițelul la poartă nouă.

* Setea de Absolut - această scriere maya a zbuciumatului suflet omenesc.

* Haosul - această răvășită gestație a marilor creații.

* Am ajuns vecin de întrebări cu Hamlet.

* În lumea noastră artistică sunt prea mulți guguștiuci cu epoleți de vulturi.

* Frica de deșert a înălțat piramidele egiptene.

* Stăm nehotărâți, precum *Măgarul lui Buridan*, între gălețile cu obsesia eternității și cele cu tentațiile clipei.

* Spânzurătorile sunt întrebări, nu răspunsuri.

Vasile Ghica, Tecuci

Modă

Ne-ntoarcem iar la moda „Paradis”,
O frunză așezată pe „rușine”,
Dar fata ce-a fost declarată „Miss”
Ori a pierdut-o ori n-a pus-o bine.

Gelozie, la români

Privind la coada cea stufoasă
De vulpe,-și zise gânditor:
„Îmi pun eu una mai frumoasă!”
Și-și puse coadă de topor.

Epigrama

O epigramă nu-i mâncare,
E sarea dizolvată-n ea
Ce dă un gust plin de savoare...
Doar dacă poanta nu-i a mea!

Tentație

Se mișcă-n gâtul lui madam
Ceva ce seamănă c-un opt;
E, oare, „Mărul lui Adam”?
Eu l-aș mușca, dar nu e copt...

Nedumerire

Acest bărbat m-a violat,
Acum sunt și însărcinată,
Dar nu știu cine-i, c-a plecat...
Și nu-i aceasta prima dată.

Pavel Ghiorghe

Desenele umoristice de la pag. 1 și 20 sunt semnate
de **Cristinel Vecerdea-CRIV**

DE TOATE...**Soluție de criză**

N-ar fi prea mare supărarea
Că sunt scumpiri și este criză,
Fiindcă-mi încălzesc mâncarea
În frigiderul scos din priză.

Moda mini

Mini fusta-i preferată
S-o privesc pe gânduri dus,
Însă, culmea, câteodată,
Mi-ar plăcea puțin mai sus.

Mijloc salvator

Când nu prea am inspirații
Și nici muză s-o urmez,
Fără alte complicații,
Mă... auto plagez.

La bătrânețe

Aflat acum la vârstă grea
De fete nu mai am habar,
Dar uneori parcă-aș mai bea
Câte-o Fetească de Cotnar.

Mihai Caba, Iași**...PENTRU TOȚI****Aționar**

Pacienții n-au habar:
Din nefericire,
Doctoru-i acționar
La trei cimitire!

Onomastică

Mândru sunt, așa mi-i crezul,
Port un nume de creștin,
Tata fost-a cu botezul,
Tot el să vă dea și vin!

Viciu

Obligați s-avem serviciu,
Munca, ieri, era un viciu;
Ca șomer, în vremuri noi,
Mi-aș vrea viciul înapoi.

Partaj

Fac avutul pe din două,
C-a avut divorțul loc:
Ea păstrează vila nouă,
El... bulina de la bloc!

Constantin Mîndruță, Pitești**DIVERSE****Rețete literare**

Cum hrana minții trece prin stomac,
Eu cred că Păstorel e-așa de mare,
C-având și alte „arme de atac”,
Mai publica... „eseuri culinare”!

Marcă înregistrată

Cum vasluianul este creativ,
Lansat-a o „monedă virtuală”:
BIRT-COIN pe piață, ca pe un motiv,
De-a stimula ... „industria locală”!

Bursa de valori

Când vezi că a căzut dolarul,
Te uită-n jur și curajos,
Norocul cum nu e cu carul,
Te-apleacă să-l ridici de jos!

Unor delatori

O idee tot rezistă:
Cunoscuți ca „scriitori”,
Nescriind la vreo revistă,
Au și dâșii... „cititori”!

Maximilian Opaț, Bârlad

CATRENE MORTALE**O tânără îl tot vizitează pe un vecin**

Citesc pe fața-i ca o floare,
Tristețe și mizerie;
Aș mângâia-o pe picioare,
Dar mi-e să nu se sperie.

Viața e grea...

Se-aude cântec de fanfară -
Iisus, se pare c-a venit,
Dar nu cred c-am să ies afară,
Acum, că m-am obișnuit...

Însingurare

Din mulțimea adunată
Prin morminte, sub copaci,
Unul n-a venit vreodată
Să mă-ntrebe: ce mai faci?

O clipă, că-i nevasta la telefon

(Mă sună foarte des, că-i pasă
De când m-am dus, mai abitur).
Nu, dragă, nu mă-ntorc acasă!
Cum unde sunt? În cimitir!

Petru-Ioan Gârda, Cluj-Napoca

Gura lumii

A dezlănțuit infernul
Zvonul ăsta iluzoriu,
Cum c-ar fi căzut Guvernul,
Însă doar în derizoriu.

**Nici profesorii
nu mai sunt ce-au fost**

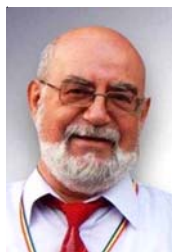
Din școala unde-adesori
Predau mai mult suplinitori,
Te-aștepți să iasă, din păcate,
Nu absolvenți, ci surogate.

DIVERSE**Ionuț-Daniel Țucă, Medgidia****Românului
de peste Prut**

Citind prezentul și trecutul,
Tu, frate drag, te lămurește,
Că ne desparte numai Prutul,
Dar contrabanda ne unește.

Gânduri de pace

M-aș împăca – o, slavă sorții! –
Cu toți dușmanii mei în cor
Și asta chiar pe patul morții.
Pe patul morții dumnealor...

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ

Inginerul își termină prezentarea în aplauzele furtunoase ale asistenței. La conferința de presă ce a urmat, întrebările confrăților, ale medicilor și ale ziarștilor curgeau la nesfârșit:

- Ce tehnologie ați aplicat?
- Câte cazuri ați diagnosticat și, din ele, câte au fost corecte?
- Cât a costat?

Aparatul prezentat era un calculator de ultimă generație, dotat cu terminale pentru analize medicale dintre cele mai diverse și cu un sistem expert de diagnosticare a tuturor bolilor cunoscute. Fusesse testat cu succes pe numeroase cazuri, de fiecare dată diagnosticul, comparat cu opiniile specialităților de vârf, era corect.

Dar punctul forte nu era acesta. Calculatorul, pe lângă simptomele reieșite din analize, compara caracteristicile ADN-ului și putea indica speranța de viață a unui individ, cu aproximație de un an la oamenii sănătoși și, de câteva zile, la cei bolnavi cronic.

După prezentare urmă dineul. Din toate conversațiile reieșea același lucru, că inginerul va fi nominalizat, cu siguranță, în acest an la premiul Nobel.

xxx

În sfârșit, lumea plecă. Rămaseră Inginerul și Asistentul, un tânăr care terminase cu succes facultățile de Medicină și Calculatoare și care contribuise substanțial la completarea bazei de cunoștințe a sistemului expert. Inginerul, obosit, îl întrebă:

- Ce facem cu hardughia? Aș lăsa-o aici până mâine dimineață, dar...
- Lăsați că o păzesc eu, se repezi Asistentul. Și așa voiam să-i verific zona de cunoștințe referitoare la cancer.
- Mulțumesc, răsuflă ușurat Inginerul. Abia aștept să merg acasă, să mă trântesc în fotoliu și să beau un pahar mare de coniac.

xxx

Rămas singur, Asistentul își frecă palmele, mulțumit: „De când așteptam momentul ăsta!” Se dezbracă sumar, se întinse pe patul de diagnosticare și își conectă toate terminalele.

- Fă-mi un set complet de analize, îi comandă Calculatorului.
- După câteva minute, Calculatorul raportează cu voce metalică:
- Analize complete.
- Care e speranța de viață a subiectului? - întrebă Asistentul cu un ușor tremur în voce.
- Care e precizia dorită? - întrebă, la rândul său, Calculatorul.
- Precizia maximă - se repezi Asistentul.
- Speranța de viață este zero - se auzi vocea din interiorul carcusei. Și, în aceeași secundă, Calculatorul trimise un impuls electric de înaltă tensiune în zona inimii.
- Era singura variantă în care se putea atinge precizia maximă de sută la sută - spuse vocea metalică.
- După care nu se mai auzi nimic.

SECVENȚĂ PRIMĂVĂRATICĂ

Galantare goale –
Stupii stuparului
Plini de muște...

*

Cuc cată cuib...
Nu spun cine, dar
Bărbații orașului
Sunt cu musca pe
Căciulă.

Și totuși...
O zi călduroasă
Și-o mulțime de studenți-n fustițe...

Eu singur gândind
La sărăcia lor?

*

Acest poem este
O bicicletă
Ce merge-n cerc.
Urmăriți-i
Spițele!

Florin Grigoriu, București

DULCEA CADRELOR ROTIRE

Le dăm, ca seniori, de știre, acelor ce-s cu caș la gură
Și, neștiind ce e obrocul, o iau ades pe arătură,
Că, noi, cei oropsiți de soartă, purtând în suflete povară,
Răbdând dureri și umilințe, am construit această țară.

Pe vremea suferinței noastre, de care-atâți avut-au parte,
Pândiți de-amicii lui „Petrov”, munceam și învățam și carte.
Răbdam cu toți, ne-având de-ales, șezând la cozi întreaga noapte,
Cu ochii țintă spre oricine, vorbind cu teamă și în șoapte.

Înconjurați ca-n cuști de fier, printre copoi, printre coioți,
Eram la ordin zi și noapte, un fel de păpușari roboți.
În nu știi care-mprejurare, scăpând vreo vorbă tălmăcită,
Urma, la „ochiul și timpanul”, să-ți fie pielea tăbăcită.

Fugind ca dracul de tămâie, să-ți fie viața un supliciu,
Erai filat și-n frâu ținut, de securistul de serviciu.
La defilări, în mai și august, chiar dacă-n soare te coceai,
Deși voiai ca să înjuri, trăiască „diavolii”, strigai!

Dar, iată că sosi și ziua, când cel la Moscova școlit,
În '89, de Crăciun, găsi că-i timpul cuvenit,
Înconjurat de-ai săi ciraci, cu dibăcii vânătorești,
Să scape țara de CODOI și de-un STEJAR din Scornicești!

Și, de deochi să nu ne fie, că pe la noi e placă veche,
Ca un cățel comunitar, cu musca-nfiptă în ureche,
Fără tăgad-am dovedit, precum ți-ai bate-n frunte-un cui:
Când vrei de dracu ca să scapi, îl pui pe ta-su-n locul lui!

Geo Filiș, Târgu Jiu

ACUS nr. 2(86)/2026

Mulțumim pentru apariția acestei reviste doamnei **Silvia Macrea**, manager al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale „Cindrelul-Junii” Sibiu, precum și **Cercului Militar din Sibiu**.

Redacția

Nicolaus Olahus (1493 - 1568)

REVISTA „ACUS” ISSN 1843-1712

Redactor-șef: Ștefan-Cornel Rodean

Redactori: Gheorghe Șchiop și Ion Brâncuși

Adresa redacției: Sibiu, Calea Cisnădiei, nr. 86, ap. 24,
cod 550394, tel. 0740052911, 0369424883
e-mail: cornel_rodean@yahoo.com

Tehnoredactare computerizată: Ștefan-Cornel Rodean

CENACLUL UMORIȘTILOR SIBIENI „NICOLAUS OLAHUS”

Ion Brâncuși, Valentin David, Aurel Domide-Șănțanu, Ioan Friciu, Octavian-Liviu Hulea, Titus Maiorescu, Liviu Modran, Romeo Petrașciuc, Ștefan-Cornel Rodean, Vasile Rusu, Gheorghe Șchiop, Corneliu Șerban, Nicolae Tudor, Ștefan Vișan, Viorica Voicescu

Președinte (din 2008): Ștefan-Cornel Rodean

Predecesori la conducerea cenaclului: Naum Smarandache (1975 - 1997),
Viorica Voicescu (1997 - 2000) și Nicolae Mihu (2000 - 2008)